

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. január 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **az I. r. vádlott és társa** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. június 27. napján kihirdetett Kb.IV.46/2007/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 240 (kettőszáznegyven) napi tétel, napi tételenként 300 (háromszáz) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A II. r. vádlottnál a 72.000 (hetvenkettőezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése setén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy nap szabadságvesztés lép.

A II. r. vádlott esetében az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I. r. és a II. r. vádlottak vonatkozásában **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. június 27. napján kelt KB.IV.46/2007/6. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés büntetében. Ezért őket egyenként 5 hónapi fogházbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette és előzetesen mentesítette őket a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. és II.r. vádlottak irány megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést, míg védőik elsődlegesen felmentésért, téves minősítés miatt, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.107/2007. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság értékelje az I.r. vádlott terhére azt, hogy a katonai bűncselekményt az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában tévesen hivatkozott a végrehajtási fokozat tekintetében a Btk. 44. §-ára. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fenntartotta. Álláspontja szerint védence gondatlanul követte el a terhére rótt bűncselekményt, így az első fokú ítéletben terhére megállapított minősítés nem törvényes. Kifejtette továbbá, hogy védence joggal bízott abban, hogy az épületet más szolgálati személyek őrzik és így nem állt fenn az előállított személy szökésének reális veszélye. A másodsorban előterjesztett indítvánnyal kapcsolatban előadta, hogy védencének eddigi életútja alapján eltúlzott a szabadságvesztés büntetés alkalmazása, vele szemben pénzbüntetés kiszabása is elégséges.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy nincs okozati összefüggés védencének kötelességszegő magatartása és a bekövetkező eredmény között, ezért indokolt a felmentése, továbbá arra utalt, hogy szükséges differenciálni a vádlottak büntetése között a cselekményük arányában. Ezért védencével szemben pénzfőbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az átiratában foglaltakat tartotta fenn.

Az I. és II.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz.

A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottaknak és a védőknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás részben hiányos. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és a szükséges mértékig indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak ténybelileg beismerték a bűncselekmény elkövetését. Vallomásukat alátámasztották az ügy egyéb adatai, így a kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló iratok, így a katonai tanács a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a rendelkezésre álló bünygyi iratok alapján (nyomozati iratok 22. nsz. alatt (a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve) csupán annyiban egészíti ki a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, hogy: "A II.r. vádlott objektumőri szolgálata során észlelte a tamú1 megbilincselte állapotban történő előállítását".

Az ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak bűnösségét a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében állapította meg.

A Btk. 348.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt az követi el, aki őr, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszes italt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon, súlyosan megszegi. Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy a rá vonatkozó szabályokat súlyosan megszegve az előállított személyt nem bilincselte meg, majd őt magára hagyta, az adott törvényi tényállás 4. fordulataát valósította meg. Ugyanezen fordulatot valósította meg a II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy objektumőrként az épületből kihaladó személyt nem ellenőrizte. A katonai tanács a vonatkozó szabályzóknak megfelelően rögzítette ítéletében, hogy a vádlottak ténylegesen mely rendelkezéseket szegték meg. Megállapítható továbbá, hogy az I.r. vádlott cselekményéből a Btk. 348.§ (2) bekezdése szerinti, a szolgálatra nézve jelenetős hátrány veszélye származott, mert magatartása lehetővé tette, hogy az

őrizetére bízott személy megszökjön, illetve ez a jelentős hátrány ténylegesen be is következett. A II.r. vádlott esetében ugyanúgy fennállt a jelentős hátrány veszélye, illetve az ténylegesen be is következett, mert nemcsak általában nem tett eleget ellenőrzési kötelezettségének, de kifejezetten azon személy vonatkozásában sem, akit előzőleg az ő jelenlétében megbilincselve állítottak elő a kapitányságra. Mindkét vádlott tisztában volt az adott szolgálatra, továbbá az I.r. vádlott a fogvatartott személy kísérei őrzésére vonatkozó szabályokkal, így magatartásuk gondatlan cselekményként nem értékelhető, cselekményüket legalábbis eshetőlegesen szándékkal valósították meg, amire az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá.

Az I.r. vádlottnak és védőjének nem, míg a II.r. vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása körében figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor az I.r. vádlottal szemben a Btk. 45.§ (2) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával, a Btk. 44. §-a alapján fogházbüntetést szabott ki. Nem tévedett akkor sem, amikor az eddigi szolgálatát kiválóan ellátó I.r. vádlott esetében lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. Törvényesen járt el akkor is, amikor az I.r. vádlottat a rendőri szolgálatban megtarthatónak látta és előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlottal szemben azonos nemű és tartamú büntetéseket szabott ki. A két vádlott eltérő cselekvőségére és a belső arányokra figyelemmel a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést megváltoztatta és a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt rendelkezés alkalmazásával vele szemben 240 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetést szabott ki a Btk. 51.§-ának alkalmazásával. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a napi tételek száma arányos a II.r. vádlott cselekményének tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi e vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. A Btk. 52. §-a alapján a másodfokú katonai tanács rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A Btk. 102.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint a törvény erejénél fogva áll be a mentesítés, pénzbüntetés esetén az ítélet jogerőre emelkedésének napján, ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlott tekintetében az előzetes mentesítésre vonatkozó ítéleti rendelkezést - mint szükségtelent - mellőzte.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat - helyes indokai alapján - a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Btk. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. január 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a II.r. vádlottnál végrehajtható.

Budapest, 2008. január 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő